

Блажени съж очитѣ и ушитѣ.

„А вашите очи съж блажени, защото гледатъ, и ушитѣ ви, защото чуватъ“ *)

Виждането е процесъ въ природата, който има отношение къмъ външния, къмъ обективния свѣтъ. Ние разбираме външния, обективния свѣтъ не така, както философите го разбираятъ. Философите го разглеждатъ въ тъснъ смисълъ. Подъ думата „външънъ“, обективънъ свѣтъ“, ние разбираме неизмѣнния, Божествения свѣтъ. Каквото е златото за една държава, такова нѣщо представя обективниятъ свѣтъ за нась. Както количеството на златото опредѣля финансовото положение на една държава, така и познаването на външния свѣтъ опредѣля умственото развитие на човѣка.

„Блажени съж очитѣ, защото гледатъ, и ушитѣ, защото чуватъ“. Да гледашъ, значи да схващашъ външната страна на нѣщата. Да слушашъ, значи да схващашъ вътрешната страна на нѣщата, т. е. тѣхното вътрешно съдържание. Който право вижда и право слуша, той има истинско понятие за свѣта. А който има истинско понятие за свѣта, той знае, какъ да живѣе. Да живѣе човѣкъ правилно, това е голѣмо изкуство. Тъй както съвременниятъ хора живѣятъ, това не е животъ, това е мѫчение и трудъ. Мѫчението е животинско състояние. Мѫчи се волътъ, който цѣлъ день оре на нивата. Като свърши работата си, господарътъ му ще го разпрегне, ще му даде малко съено, и на другия денъ пакъ ще го впрегне на работа. Трудътъ пъкъ е достояние за обикновения човѣшки животъ. Всѣки човѣкъ казва: Трѣбва да се трудя! И наистина, отъ сутринь до вечеръ човѣкъ се труди, да пре храни жена си, децата си. И за него, както за воля, има останъ, законъ, който го заставя да се труди. Който не иска да се труди, като обикновенъ човѣкъ, той ще се мѫчи. Човѣкъ се труди, за да се осигури, да подобри живота си. Той започва да си гради кѫща. Ако положението му е добро той започва да строи

*) Матея 13:16.